

GÜMÜŞHANE'DE GURBETİN TÜRKÜSÜ

Anadolu'da hicran kültürünün adıdır gurbet...

Gurbet, yıllardır Gümüşhane'nin ve Gümüşhanelinin soluduğu tek kelime...

Gurbet, Gümüşhane için bir kaderdir, bir hayatın adı, bir çilenin tadıdır...

Çoluk çocuğuna geçim çilesi yaşatmamak için, ayrılık çilesini çekmeye razı olanların yıllar önce açtığı gurbet yolu, Gümüşhane ve Gümüşhaneli için hâlâ kapanmamıştır...

Yıllardır giden gitmiş, giden gelmemiş ve nihayet gurbet edeceğini etmiş ve Gümüşhane'nin kendisi gurbet olmuştur...

Bir zamanlar gurbete gidenlerin beklendiği, mektupların birinin okunup, birinin yazıldığı Gümüşhane köyleri ve Gümüşhane artık gurbetin kendisi olmuştur...

Bir zamanlar kuzuların oynadığı, koyunların meleştirdiği, çocukların koştuğu o güzelim köyler şimdi âdeta geçmişine ağlayıp, yas tutuyor... Köyler garip, evler garip, dağlar garip, yollar garip Gümüşhane'de...

Gurbet, Gümüşhane insanı için, bir âh çekmek, bir of çekmek ve nihayet gözlerin ufuklara takılıp bir ömrün bir damla gözyaşında özetlendiği bir hicran düğümü olmuştur...

Sılaya, köyelerine, yurtlarına gelemeseler de gurbetteki her Gümüşhaneli, eskilerin "**Daüssıla**" tabir ettikleri iştihak-ı vatan hissini benliklerinin en derin noktalarında yaşamaktadır...

Gurbetten köyelerine dönenler ise, eski günleri yâd edecek tepelerden bir "OFF" çekerek bir gurbet türküsü mırıldanırlar...

Yer Torul... Güzeloluk köyü... Şanlı bayrağımız dalgalanırken, gurbetçi Ahmet Sezen de elini kulağına atıyor ve bir hicran türküsü mırıldanıyor...

İşte Gurbet, İşte Gümüşhane'de gurbetin türküsü...